

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 18. júla 2012 v trestnej veci obvineného **S. L. pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla v spolupáchateľstve** podľa § 20, § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši pod sp. zn. 2T 7/2006, o dovolaní, ktoré podal obvinený S. L., zastúpený obhajcom JUDr. A. S., advokátom v Dolnom Kubíne, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. septembra 2011, sp. zn. 3Tos 90/2011, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného S. L. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 23. augusta 2011, sp. zn. 2T 7/2006, podľa § 420, § 419 ods. 1 Tr. por. a § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že obvinený S. L. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a že trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši z 19. decembra 2007, sp. zn. 2T 7/2006, v trvaní 1 rok, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, sa vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil obvinený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú Krajský súd v Žiline uznesením z 29. septembra 2011, sp. zn. 3Tos 90/2011, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený L., prostredníctvom svojho obhajcu, dovolanie, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozhodnutie

je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom právnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Namietal v ňom, že krajský súd rozhodol o sťažnosti obvineného po zákonnej lehote dvoch rokov stanovenej v ustanovení § 50 ods. 6 Tr. zák., nakoľko skúšobná doba uplynula obvinenému 19. septembra 2009, pričom Krajský súd v Žiline rozhodol o sťažnosti obvineného, proti rozhodnutiu Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši o neosvedčení sa obvineného, až 29. septembra 2011, a preto by mala platiť fikcia, že sa obvinený v skúšobnej dobe osvedčil. Navrhol preto, aby Najvyšší súd rozhodol v zmysle § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a vyslovil porušenie zákona a podľa § 388 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a súčasne zoberal na vedomie ustanovenie § 50 ods. 6 Tr. zák.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Liptovskom Mikuláši vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného v zmysle § 376 Tr. por. uviedla, že toto nepovažuje za dôvodné, pretože prvostupňový súd urobil rozhodnutie v lehote dvoch rokov. Rozhodovanie o sťažnosti obvineného odvolacím súdom nie je vydaním rozhodnutia o osvedčení alebo neosvedčení sa obvineného. K tomu, aby nastali účinky uvedené v ustanovení § 50 ods. 6 Tr. zák. stačí, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby rozhodol, že sa podmienenčne odložený trest vykoná, pričom nie je potrebné, aby toto rozhodnutie sa stalo právoplatným pred uplynutím tejto lehoty. Navrhla preto, aby Najvyšší súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na základe podaného dovolania na úvod skúmal, či boli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 368 a nasl. Tr. por. na začatie dovolacieho konania, a to predsedníčkou senátu (§ 378 Tr. por.), pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané neoprávnenou osobou (§ 382 písm. b/ Tr. por.), pričom ide o vadu neodstrániteľnú.

V zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom od 1. septembra 2011 (s poukazom na ustanovenie § 567j ods. 2 Tr. por.) dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

V zmysle § 368 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom od 1. septembra 2011 (s poukazom na ustanovenie § 567j ods. 2 Tr. por.) sa rozhodnutím podľa § 368 ods. 1 Tr. por. rozumie:

- a./ rozsudok alebo trestný rozkaz,
- b./ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c./ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d./ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e./ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f./ uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
- g./ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h./ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obvinený (osoby oprávnené v jeho prospech podať opravný prostriedok za podmienok uvedených v ustanovení § 369 ods. 5 Tr. por.) ako aj generálny prokurátor sú oprávnenými subjektmi na podanie dovolania v zmysle § 369 ods. 2 Tr. por. len pre vyššie zmienené rozhodnutia. Ide o rozhodnutia vo veci samej, teda meritórne rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie obvineného končí ako celok. Za takéto rozhodnutie (teda rozhodnutie vo veci samej) nemožno považovať rozhodnutie súdu o tom, či sa obvinený v skúšobnej dobe osvedčil alebo neosvedčil.

Uvedená zmena Trestného poriadku odráža doteraz ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním – bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripustil.

Trestný poriadok však pripúšťa v tomto smere aj určitú výnimku, ktorá sa týka ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorý v zmysle § 371 ods. 2 Tr. por. podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienčnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienčnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z vyššie uvedeného potom vyplýva záver, že síce dovolanie proti nemeritórnemu rozhodnutiu o tom, či sa obvinený v skúšobnej dobe osvedčil, resp. nie, je síce prípustné, ale jedinou oprávnenou osobou na podanie predmetného dovolania je v takomto prípade len minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Najvyšší súd preto, na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného S. L. podľa § 382 písm. b/ Tr. por. odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 18. júla 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová